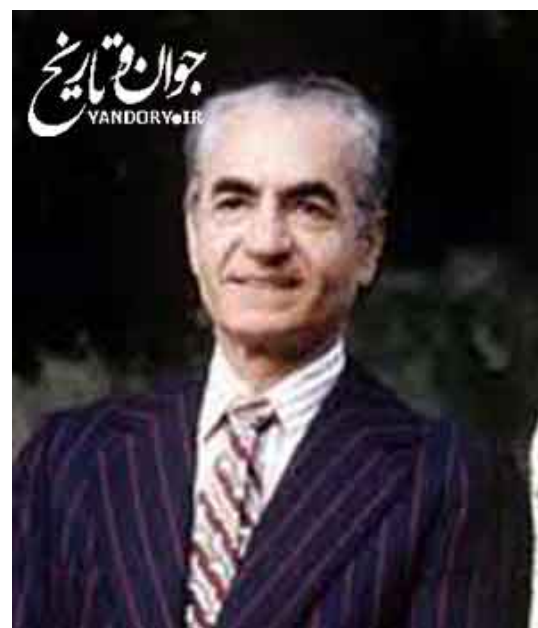

شاهی که در میان مردمش منزوی بود!

۲۹ آذر ۱۳۹۵ ساعت ۱۸:۲۶

در این حوزه، یعنی حوزه ی روابط خارجی و بین الملل، شاه بر عکس [امور داخلی]، منزوی و خارج از دسترس نبود و باعث خوشحالی اش می شد که طرف حسابش باشی. اما در مورد مسائل مربوط به سیاست داخلی ایران ، نمی توان گفت که رویه ی مشابهی داشت.

جوان و تاریخ- اخبار تاریخی

برخی از پژوهش گران برآندند که نوع نگاه رهبران کشورهای جهان توسعه یافته و توسعه نیافته به مسائل داخلی و خارجی متفاوت است. رهبران کشورهای توسعه یافته تلاش می کنند تا در میان مردم خود محبوب تر و تعاملات بیشتری داشته باشند و بر عکس رهبران کشورهای جهان سوم بیشتر تعاملات و تکیه خود را به عرصه خارجی معطوف می کنند. بر همین اساس و از لابه لای خاطرات پارسونز می توان به داوری درباره محمد رضا شاه نشست:

«واقعیت این است که شاه در این دو موضوع [سیاست خارجی و مسائل استراتژیک]، بیشترین علاقه و اطلاعات را داشت. او سالیان

سال با رهبران جهان همنشینی و حشر و نشر داشته، مطبوعات خارجی را با اشتیاق می خواند و عملاً همانند وزیر امور خارجه، روزانه تمامی گزارش های وزارت خارجه را در اختیار داشت. در این حوزه، یعنی حوزه ی روابط خارجی و بین الملل، شاه بر عکس [امور داخلی]، منزوی و خارج از دسترس نبود و باعث خوشحالی اش می شد که طرف حسابش باشی. اما در مورد مسائل مربوط به سیاست داخلی ایران ، نمی توان گفت که رویه ی مشابهی داشت. از همان آغاز ماموریت من در ایران واضح بود که شاه شدیداً و به طرز خطرناکی، در میان شکوه و جاه و عظمتی که به طور سنتی پادشاهان ایرانی را احاطه می نمود، محصور مانده و منزوی شده است.»^۱

۱- آنتونی پارسونز، غرور و سقوط، ترجمه: سیدمحمدصادق حسینی عسکرانی، تهران، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۰، ص ۴۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۳۲۹۹۶/منزوی-مردمش-میان-شاهی>